

A művész akkor végez igazán nehéz munkát, ha teljesítményét feltételekhez szabják. Kényszerek között vizsgálják méltóan a tehetség, találékonysága egyúttal sokoldalúságát is bizonyítja, a kötött feladat magasabbrendű erőfeszítést kíván, mint a szabad ötlet. Ezért volt a művészettörténet folyamán mindig is a legnemesebb műfaj az arckép, mely rendkívüli gondot, maradéktalan készültséget és biztos stílust követelt a mesterektől. Hatalmas vásznakon, bonyolult történetek, gazdag tájak és izgalmas jelképek segítségével könnyen kifejezheti magát a festő, de egyetlen arc formáival, a tekintet fényével, jellemző vonások alkalmazásával teljes értékű művet alkotni csak nagyképességű művészeknek sikerül. Mély értelmű embernek, kitűnő pszichológusnak, sőt költői kedélynek is kell lennie annak, aki jó portrét akar készíteni. Rembrandt szerint egy arc másnak nem csak az ábrázolt multját kell elmondania, de a jövőjét is, egész végzetét. A főkéletes alkotást e nében Goethe sorsportréjának nevezte.

Az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat most összefogó nagy arcképbizállítást rendezett a Műcsarnokban, mely a műfaj hazai történetét és jelenét van hivatva bemutatni. Páratlan élményt jelent a régi magyar mesterek portréművészetének ez a szemléletes összegyűjtése,

mely a Szépművészeti Múzeum és a Fővárosi Képtár anyagának fölhasználásával valósult meg. Ez az áttekintés is újból meggyőzhetett arról, hogy festészetünk elmúlt száz éve nagyszerű eredményekkel dicsekedhet, az ábrázolás és kifejezés terén emlékezetes műveket hagyott az utókorra. Barabás Miklóstól Rippl-Rónai

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

708

Szerző:

Rozsnyó G. Gelov

Hely:

Ujság

Cím:

Jó látja a műveit

Idő:

"1941."

AZ ARCKÉP

Forrás:

Delibál

Személy:

Helyszám:

1941. 71. 25.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Ferenczy Károly: Kettős arckép

Kontuly Béla: Gyermekekép

Glatz Oszkár: Babits Mihály arcképe (Bajár felvétele)

Szinyey-Merse Pál: A művész felesége

József így jelentős fejlődést írt le a magyar művészet, hogy bármilyen nézőpontból tekintjük is, mindig bámulatos értékekre találunk. A régi arcképek tanulmányozása megint alkalom volt az osztatlan hódolatra, mellyel nagy mestereink működésére emlékezünk. Mai arcképfestőinknek is a halhatatlan elődök lelki komolyságát, őszinte szellemét, festői eszközeit és művészi alázatát kellene követniök. Pögg